

hvis Lovforslaget vedtages uforandret, er ganske klart, idet $\frac{1}{6}$ pCt. med Tillæg af Porto for at faae dem hjemsendte hertil vil andrage 3 til 4 Gange saa Meget, som det koster at faae dem deponerede i en udenlandst Bank. Allsaa tror jeg, at man vel kan sige, at der ikke er nogen Grund til at antage, at en Beskatning af $\frac{2}{3}$ pCt. vil hemme Omsætningen af deslige Pengeeffekter, ligesom jeg heller ikke tror, at der er nogen Grund til at antage med Flertallet, at man ved at nedsætte Beskatningen til $\frac{1}{6}$ pCt. kan gjøre sig Haab om at formindste Fristelsen til Besvigelse. Jeg tror nemlig, at den, som overhovedet vil besatte sig med at besvige Statskassen, han vil gjøre det ligesaa godt, naar det kun er $\frac{1}{6}$ pCt., han besviger den for, som naar det er $\frac{1}{6}$ pCt. Har den Vedkommende først tilstræffelig Mangel paa Retsfølelse til overhovedet at ville indlade sig paa den Slags Handlinger, saa gjør han det, om han saa kun kan tjene 1 Mark derved. Jeg tror derfor, at det Hensyn ikke har det Mindste at betyde, og at man ikke af den Grund skal nedsætte Afgiften til $\frac{1}{6}$. For Statskassen kommer det kun væsentlig an paa at faae Midler til at forhindre Bedragerier, men jeg kan nu heller ikke skjønne rettere end, at der i Lovforslagets Bestemmelser, som de foreligge, er givet al den Garanti i saa Henseende, som kan gives, naar ikke Omsætningen skal besværes. Derfor er det, at min ærede Kollega og jeg, der danne Mindretallet i Udvalget, tro at burde anbefale det foreliggende Lovforslag, der er i god Overensstemmelse med Stempelovens Hovedprincip. Jeg siger med særligt Eftertryk: overensstemmende med Stempelovens Hovedprincip; thi dette er ikke — som den ærede Dødfører mente — udtalt

i dens § 95, men i dens § 1, som siger, at alle Dokumenter, som lyde paa Penge eller Penges Værd, ere stempelpligtige. § 95 indeholder kun en Undtagelse deraf (Ordføreren: Det var § 89, jeg nævnte!) Jeg beder om Forladelse, at jeg huffede feil af Paragrafens Tal. Jeg skal derhos endnu kun bemærke, at min ærede Kollega og jeg tro, at simpel Billighed fordrer, at, naar alle indenlandste Værdipapirer, som ikke ved Lov særligt ere frit for Beskatning, skulle belægges med Stempelafgift, saa bør det samme Princip ogsaa omfatte udenlandste offentlige Pengeeffekter. Gjør det ikke det, saa se vi virkelig ikke rettere end, at der, som tidligere udtalt, sættes en Præmie paa at anbringe sine Kapitaler i udenlandste Pengeeffekter, og det tror jeg ikke, at Noget kan ønske. Paa Mindretallets Vegne skal jeg derfor paa det Bedste anbefale Lovforslaget med det Par Vædringer, som ere stillede dertil af hele Udvalget under Nr. 5 og 6.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Det principale Vædringsforslag af Udvalgets Flertal (Sjæder, Melchior og B. Peterjen) under Nr. 1 til § 1:

Første Stykke affattes saaledes:

„Af alle udenlandste Præmieobligationer — det er Obligationer, med hvis Forrentning eller Indfrielse der er forbundet en Gevinstfordeling ved Lodtrækning eller paa lignende Maade — skal der, for saa vidt de indkomme her i Landet den 1ste Mai 1872 eller senere, erlægges en Stempelafgift efter følgende Tært:

Naar det paaalydende Beløb er ikke over	50 Rd.	svares	„ Rd. 64 p.
— — — — —	100 — — — —	1 — — — —	32 — — — —
— — — — —	150 — — — —	2 — — — —	„ — — — —
— — — — —	200 — — — —	2 — — — —	64 — — — —
— — — — —	300 — — — —	4 — — — —	„ — — — —
naar det paaalydende Beløb er over	300 — — — —	5 — — — —	„ — — — —

Vedtages dette Vædringsforslag, følger deraf nedenstaaende Redaktionsændringer:

a) § 3 forandres i 1ste Linie: „uden-

landste Obligationer m. m.“ til: „Præmieobligationer“; (sfr. Vædringsforslag Nr. 3.)

b) § 6 tilføies i første Stykkes 1ste